

2018. december 23.
Mandabokor
Családi IstenTisztelet

Ma advent negyedik vasárnapja van, azaz az öröm vasárnapja. Heti igénk:
„Örüljete az Úrban mindenkor, ismét mondom örüljete. Az Úr közel!”
Ha beleolvastunk a bibliába, nagyon sok helyen olvashatunk az örömről, ilyen öröm, a mi számunkra nagy öröm kell, hogy legyen Jézus Krisztus születése.
Lukács 2,10-11

„¹⁰És monda az angyal nekik: Ne féljete, mert ímé hirdete nekete nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen: ¹¹Mert született nekete ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában.”

Az a baj, a bűnbe esett ember, akik mi vagyunk, mi múltó örömökre vágyunk, ami nem az igazi például, akármit megvesz az ember vagy elér valamit, pillanatnyilag örül, de ez az öröm úgy el is száll, ez a világi öröm múlandó. Isten nekünk olyan örömet akar adni Jézus Krisztus az ő Fia által, amit soha senki el nem vehet tőlünk, ha benne hiszünk. Ő érttem, érted, értünk született meg, értünk halt meg, és értünk támadt fel a halálból. Azért hogy nekünk örök életünk legyen. János evangélium 16,20-22 **„²⁰Bizony, bizony mondom nekete, hogy sírtok és jajgattok ti, a világ pedig örül: ti szomorkodtok, hanem a ti szomorúságtok öröme fordul. ²¹Az asszony mikor szül, szomorúságban van, mert eljött az ő órája: de mikor megszüli az ő gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra. ²²Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömeteket.”**

Hála Istennek én ezt az örömet, ahogy a bibliába le van írva kilencszer tapasztaltam meg, de kimondani se lehet azt az örömet, amikor megszületik az a

kisbaba, hogy ember született a világra. Elhittem azt, hogy Isten kiválasztotta őket, hogy itt megjelenjenek a földön, mert csak itt van lehetőség, hogy megtérjenek és éljenek. Ha szülni mentem, mindig vittem az Útmutatót és a Bibliát, éreztem hogy szükségem van a napi igékre. Többször is volt az Ézsaiás 43,1 vers **„Ne félj mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy”** Elhisszük-e azt, hogy Isten kiválasztott bennünket? Ide felesleges ember nem születik. Szoktam mondani, hogy a szüléssel járó fájdalmat el lehet felejteni, mintha nem is lett volna, mert elmúlik. Utána jön a gyerek nevelés, ami sokkal, de sokkal nehezebb. Amikor mondják, hogy milyen kis ártatlan gyermek, ez nem így van, mert bűnnel születik erre a világra, meglátszik kicsi korban, még alig tud beszélni, de már a „Nem” az első szó. Ha elkapatjuk, milyen kis önző tud lenni, követel és követel. A bűn az engedetlenség, amit elkövetünk Istennel szemben. Engedelmisségre kell megtanítanunk gyermekeinket, unokáinkat. Máriának, mikor Gábrriel angyal mondja, hogy **„Örülj, kegyelembe fogadott, az Úr veled van. Ne félj kegyelmet találtál Istennél”**, vagy amikor József engedelmes volt, elfogadta Máriát és akkor is engedelmes volt, amikor álomba megintették, hogy más úton menjenek vissza hazájukba. A bölcsek is örvendeztek, mikor a csillag ment előttük, amikor oda értek arra a helyre, ahol a gyermek feküdt. Igen nagy örömmel örvendeztek. Mi tudunk-e annak örülni, hogy Istennek különös gondja van ránk, hallgathatjuk vasárnapról vasárnapra, nyugodt körülmények közt az ő igéjét. Nem üldöznek bennünket, amiket lehet hallani a világba. Ezért ragadjunk meg minden alkalmat addig, míg tart a hívó szó és tart a kegyelmi idő **„mert nem tudjátok mely órába jó el a ti Uratok”** olvashatjuk a bibliába, Isten azt akarja, hogy megtérjünk és éljünk vele. Higgyük el, nem veszítünk semmit. A világ csak múlandót tud adni. Nagy öröm van egy bűnös ember megtérésén, aki valóban meglátja, megbánja és megvallja bűneit. Ismerjük a Lukács 15-ben az elveszet juh példázatát. Nagy öröm van a mennyben egy megtérő bűnösön, mint a kilencvenkilenc igazon, akinek nincs szüksége megtérésre, ők jónak képzelik

magukat, megvannak Isten nélkül, pedig Isten szüntelen keres bennünket, csak hagyjuk magunkat megtalálni. Vagy pedig a tékozló fiú történetében is, amikor belátta, hogy az atyai házba még a béresnek is jobb dolga van, akkor ment el az atyjához. Az Atya szíve megesett rajta, futott elé, nyakába borult, csókolgatta és örült neki. Így kellene nekünk is érezni az atya szeretetét, hogy bűneink ellenére is szeret bennünket és nem akarja, hogy elveszünk, hanem megtérjünk és éljünk. Engedjük, hogy Jézus Krisztus is megszülethessen bennünk, hogy el ne sodortassunk a világgal együtt. Higgyük el, semmit se veszíthetünk, ha Jézus Krisztussal éljük le életünket, aki mindvégig kitart, az üdvözülni. Szükséges tudatos életet élni, nem sodródni. A magvető példázatában, amely Máté 13,20-ba van: a mag köves helyre esik, ez az ember halja az igét, örömmel fogadja, de nincs gyökere csak ideig való, mihelyt pedig nyomorgatás, vagy megszólás vagy üldözés támad az ige miatt, azonnal megbotránkozik. Isten veti a jó magot. Minden ember számára lehetséges, hogy válassza az életet. Isten elénk adta az élet útját és a halál útját, válaszod az életet, hogy élhess. Amikor próbákat enged ránk, azt is szeretetből teszi, aminek mi nem örülünk, de minden cselekedetének célja van, ami mindig a mi javunkat szolgálja. A keresztény élet csak akkor jelent örömet számunkra, ha teljes szívvel éljük. Visszatérve a Filippi 2,16-18 „**Életnek beszédét tartván elébök; hogy dicsekedhessem majd a Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, sem nem fáradtam hiába. ¹⁷De ha kiontatom is italáldozatként a ti hitetek áldozatánál és papiszolgálatánál, mégis örülök, és együtt örülök mindnyájatokkal; ¹⁸Azonképen ti is örüljétek, és örüljétek együtt velem.**”

A Filippibelieket is megajándékozta Isten a szabadítás örömével. Pál apostol együtt örül mindannyiukkal, hogy fáradozás nem volt hiába való. Még nagyobb öröm számára, ha látja a rábízottak életét, Isten által hitük erősödik, szeretetük növekedik, és szolgálatuk is teljesebbé válik. Így lehet része a földi embernek is a mennyi örömében. Az öröm a szeretett közösségébe is kölcsönös

is válhat. Pál apostol arra bízta a gyülekezetet, hogy örüljenek mindennek, amit Isten eddig elvégeztetett az életükbe, vagy amit még el akar végezni. A hívő ember számára öröm, ha imádkozhat, öröm, hogyha Krisztus hirdetik, öröm, ha hite által befogadhatja Isten szeretetét, öröm, ha a szolgálat lelkülete hatja át a gyülekezetet. A keresztény embernek mindenkinél több oka van az öröme, hiszen Isten gyökerestől megváltoztatja az életét és megajándékozta a szabadulás örömeivel. Istené a dicsőség örökön örökké! Ámen.